

■ Χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς

Πνεῦμα μαθητείας*

«Δὲν μποροῦμε νὰ γιαιτρέψουμε μόνοι μας τὸν ἑαυτὸ μας»

Ἐπιστήμη μεγάλη ἢ πνευματικὴ ζωὴ. **Καὶ** τέχνη τεχνῶν. **Γιὰ** νὰ μπορέσει νὰ σταθεῖ σωστὰ ὁ Χριστιανὸς καὶ νὰ προοδεύσει, χρειάζεται νὰ μαθητεύσει. **Ἦ**λη μας ἢ ζωὴ εἶναι μία μαθητεία. **Ἀπὸ** τὴν στιγμή πού γεννιόμαστε καὶ μέχρι νὰ φύγουμε γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ, διαρκῶς θὰ μαθαίνουμε. **Βέβαια**, στὴν Ἐκκλησία ἡ μάθηση δὲν περιορίζεται μόνο στὴν ἀπόκτηση γνώσεων, ἀλλὰ κυρίως στὸ πῶς θὰ μάθουμε νὰ ζοῦμε ἐν Χριστῷ.

Ἦλοι οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ εἶχαν πνεῦμα μαθητείας. **Πρῶτα** οἱ Ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι γιὰ τρία χρόνια ἦταν κοντὰ στὸν Χριστὸ καὶ μαθήτευαν. **Ἔπειτα** οἱ πρῶτοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι μαθήτευσαν, ἀκούγοντας τὶς διδασχὰς τῶν Ἀποστόλων (Πράξ. β' 42).

Ἀλλὰ καὶ ὁ κάθε Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ μαθητεύει. **Ἦ** πρώτη μαθητεία γίνεται μέσα στὸ σπίτι. **Τὰ** παιδιά ὑπακοῦνε στοὺς γονεῖς τους. **Ἔπειτα** μαθητεύει κανεὶς μέσα στὴν Ἐκκλησία, δίπλα στὸν πνευματικὸ του Πατέρα.

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς μαθητείας τὸ βλέπουμε πιὸ καθαρὰ μέσα σὲ ἓνα Μοναστήρι. **Ἦ** Μοναχὸς ὀφείλει, ὡς ὑποτακτικὸς, νὰ κάνει ὑπακοὴν σὲ Γέροντα, γιὰ νὰ καταρτίζεται πνευματικά. **Μαθητεύει** νὰ κόβει τὸ θέλημά του, νὰ ταπεινώνεται, νὰ προσεύχεται, νὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὶς παγίδες τοῦ διαβόλου, νὰ διακρίνει τί εἶναι ἀλήθεια καὶ τί πλάνη. **Ἐὰν** δὲν τὸ κάνει αὐτὸ, κινδυνεύει ἢ σωτηρία του.

Γιατί χρειάζεται νὰ μαθητεύσουμε;

Πῆρε κανεὶς ἀπόφαση νὰ γίνει ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ; **Χρειάζεται** νὰ

μαθητεύσει. **Δ**ὲν γίνεται νὰ κάνει ὑπακοή στὸν ἑαυτό του. **Δ**ὲν γίνεται νὰ ἐρμηνεύει τὰ πράγματα, ὅπως αὐτὸς θέλει. **Δ**ὲν γίνεται νὰ ὀρίζει ὁ καθένας μας τι εἶναι Χριστιανικὴ Ζωὴ καὶ νὰ πράττει κατὰ τὸ δοκοῦν.

Νά, ἓνας λόγος πὺ δὲν προοδεύει κανεὶς στὴν πνευματικὴ ζωὴ. **Ἐ**πειδὴ δὲν μαθητεύει. **Γ**ιατὶ νομίζει, ὅτι αὐτὸς ξέρει, ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ καταφέρει μόνος του, ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν μποροῦν νὰ τὸν βοηθήσουν. **Κ**αὶ ὁ ἐγωῖσμός μένει στὴν ψυχὴ. **Ἐ**πάρχει μὲν μία βελτίωση ἐπιφανειακὴ, ἓνα *πασάλειμμα* στὴν ψυχὴ, ὅμως μέσα του ὁ ἄνθρωπος εἶναι γεμάτος ἐγωῖσμό καὶ ὑπερηφάνεια καὶ ἀντίδραση.

Τὸ ζητούμενο εἶναι νὰ κάνουμε μὲ τὸν ἑαυτό μας οὐσιαστικὴ δουλειά, νὰ περάσει ὄντως μέσα μας ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μᾶς ἀλλάξει, νὰ μᾶς κάνει «καινοῦς» ἀνθρώπους. **Ν**ὰ ἀπαλλαγεῖ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὰ πάθη, ἀπὸ τὰ βαρίδια πὺ τὴν κρατᾶνε προσκολλημένη στὴν ἁμαρτία καὶ σὲ ἓναν κοσμικὸ τρόπο ζωῆς. **Κ**αὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ κάνει μόνο ὁ Θεός, ἀλλὰ μέσῳ τῆς μαθητείας.

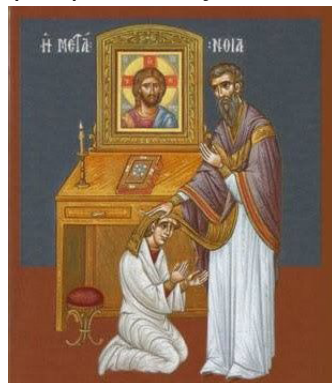
Μαθητεία μέσῳ τοῦ Πνευματικοῦ

Ἡ μαθητεία στὴν Ἐκκλησία γίνεται μέσῳ τοῦ πνευματικοῦ Πατρός. **Δ**ὲν μποροῦμε νὰ γιατρέψουμε μόνοι μας τὸν ἑαυτό μας. **Ὅ**σο ἱκανοί, ἔξυπνοι καὶ εὐλαβεῖς καὶ ἂν εἴμαστε, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ ἓναν εἰδικό, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς βοηθήσει.

Χρειάζεται ἓνα ὁδηγός, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ πνευματικὸς Πατέρας. **Ἐ**τσι, ἐξομολογεῖται κανεὶς σὲ αὐτὸν καὶ τὸν ρωτᾷ καὶ κάνει ὑπακοὴ σὲ αὐτὸν καὶ μαθαίνει σταδιακὰ τὴν πνευματικὴ τέχνη. **Α**ὐτὸ εἶναι μαθητεία.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν μαθητεία, τὸ βέβαιο εἶναι ὅτι θὰ κάνουμε καὶ λάθη, θὰ πέσουμε, θὰ κουραστοῦμε, μπορεῖ καὶ νὰ ἀμφιβάλουμε. **Ὁ** ἄνθρωπος ἀντιδράει, ἔχει ἐπιφυλάξεις, συγκρούεται μὲ τὸν παλιὸ ἑαυτό του, μὲ τὴν φιλαυτία καὶ τὸν ἐγωῖσμό του. **Δ**ὲν εἶναι εὐκόλα τὰ πράγματα. **Τ**ὸ μυστικὸ εἶναι νὰ μὴν τὰ παρατήσει κανεὶς, ἀλλὰ νὰ ἐπιμείνει. **Ν**ὰ μείνει σταθερὸς στὸν *δρόμο τῆς μαθητείας*, νὰ κάνει ὑπακοὴ στὸν Πνευματικὸ του καὶ νὰ μὴν πιστεύει στὸν ἑαυτό του.

Συνήθως ξεκινᾷει κανεὶς τὴν μαθητεία καὶ περιμένει ἄμεσα ἀποτελέσματα, νὰ νιώσει τὸν Θεό, νὰ ζήσει κανεὶς πνευματικὲς καταστάσεις. **Κ**αὶ ὅταν αὐτὲς δὲν ἔρχονται, ἀπογοητεύεται καὶ ἐγκαταλείπει τὸν ἀγῶνα. **Τ**ὸ σωστὸ ὅμως εἶναι νὰ μαθητεύει κανεὶς καὶ νὰ περιμένει τὸν Θεὸ νὰ κάνει

την δουλειά Του. **Ό**ταν έρθει ή ώρα, ό Θεός και ευλογίες θα δώσει και πνευματικές καταστάσεις θα δώσει.

Νά μην έχουμε απαίτηση άμέσως να μάθουμε, άμέσως να μās έπισκεφθει ή θεία Χάρις. **Ν**ά μάθουμε να περιμένουμε. **Ό** Θεός βλέπει τόν άγωνά μας. **Ξ**έρει Έκείνος πότε θα επέμβει. **Ε**μείς να δείξουμε τόν πόθο μας, ότι θέλουμε να γίνουμε άληθινοί Χριστιανοί, ότι θέλουμε να αγαπήσουμε τόν Χριστό, και ό Θεός θα φέρει την λύτρωση στην ψυχή μας.

Τό βασικό λοιπόν πού πρέπει να κάνουμε είναι να μαθητεύσουμε με όλες μας τις δυνάμεις. **Α**φού πήραμε άπόφαση να άκολουθήσουμε τόν Χριστό, να τó κάνουμε σωστά, με έμπιστοσύνη, με καλή προαίρεση, με πνεύμα ταπεινώσεως. **Ν**ά μάθουμε να κάνουμε ύπακοή στην Έκκλησία. **Ν**ά αφήσουμε κατά μέρος τις δικαιολογίες, τις όποιες επιφυλάξεις και να μείνουμε σταθεροί μέχρι τέλους στόν δρόμο τής μαθητείας, πού είναι και δρόμος σωτηρίας.

Δέν ύπάρχει περίπτωση να έχει κανείς πνεύμα μαθητείας και να μην ώφεληθει πνευματικά. **Ε**τσι μαθαίνει κανείς να έμπιστεύεται την ζωή του στόν Θεό, να ταπεινώνεται, να βλέπει την θετική πλευρά τών πραγμάτων. **Ε**τσι λυτρώνεται κανείς άπό τόν κακό έαυτό του και βρίσκει τόν Θεό.

Τότε ή ψυχή άρχίζει να φωτίζεται. **Α**νοίγουν τά μάτια του ανθρώπου και βλέπει την άβυσσο του έγωϊσμοϋ πού έχει μέσα του, την ύποκρισία του, την άχρειότητά του. **Κ**αι συνειδητοποιεί, ότι όλο και περισσότερο πρέπει να μαθητεύει και να μην έμπιστεύεται την δική του κρίση, ούτε να νομίζει ότι κάτι κατόρθωσε και να ύψηλοφρονεί.

Τό άροτρο πρέπει να μπει βαθιά μέσα στην γή, για να μπορέσει έπειτα αυτή να καλλιεργηθει. **Τ**ό ίδιο κάνει και ή μαθητεία. **Σ**κάβει βαθιά μέσα στην ψυχή του ανθρώπου και άνοίγει τó αυλάκι, για να περάσει ή θεία Χάρις.

Ας γίνουμε όλοι μαθητές τής άλήθειας του Θεοϋ. **Μ**ε την συνεχή μαθητεία κάποτε θα άνοιξουν και τά δικά μας μάτια. **Ό** Θεός θα δει τόν άγωνά μας, θα δει την ύπακοή μας και θα μās φωτίσει.

□

(*) Βλ. Περιόδ. «Όσιος Θεόφιλος», 48 / Αύγουστος 2025, σελ. 238-239. • Έπιμέλ. ήμετ.